

Na wstępie należy zwrócić uwagę, że ustawodawca wprowadził dwa różne tryby usuwania braków we wniosku o pozwolenie na budowę, w zależności od rodzaju tych braków: czy są to braki stricte formalne, czy też braki w zakresie elementów podlegających merytorycznej ocenie organu przy wydawaniu decyzji w sprawie pozwolenia na budowę.

W przypadku braków w zakresie elementów, które organ sprawdza przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego (wymienionych w art. 35 ust. 1) organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia, a po jego bezskutecznym upływie wydaje decyzję o odmowie zatwierdzenia projektu i udzielenia pozwolenia na budowę (art. 35 ust. 3). Z kolei braki inne niż dotyczące elementów wskazanych w art. 35 ust. 1 podlegają usunięciu w trybie art. 64 § 2 k.p.a., przy czym wezwanie wnoszącego do usunięcia braków nie powinno nastąpić później niż po upływie 14 dni od dnia wpływu wniosku (art. 33 ust. 6).

Powyższe regulacje determinują kierunek działania organu w sytuacji stwierdzenia braków we wniosku o pozwolenie na budowę oraz załączanej dokumentacji: organ powinien przede wszystkim rozważyć, czy wniosek nadaje się do merytorycznego rozpatrzenia (z uwzględnieniem procedury usunięcia braków w zakresie elementów podlegających ocenie merytorycznej, wymienionych w art. 35 ust. 1), czy też nie sposób nadać mu dalszego biegu, ze względu na zaistniałe braki natury formalnej. Trzeba zastrzec, że pozostawienie podania bez rozpatrzenia musi być traktowane jako instytucja wyjątkowa, którą organ stosuje wówczas, gdy nie ma możliwości nadania sprawie dalszego biegu, czyli rozpatrzenia wniosku merytorycznie.

Wyrok WSA w Lublinie z dnia 31 stycznia 2019 r., sygn. akt: II SAB/Lu 158/18